

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 maja 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa I. C. przeciwko S. S. o zapłatę kwoty 3.8000 złotych oddalił powództwo

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka zaskarżając go w całości. Skarżąca zarzuciła zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegającą na dokonaniu dowolnych ustaleń oraz błędnej ocenie materiału dowodowego w zakresie oznaczenia nabytej przez nią wyciskarki co skutkowało uznaniem, że powódka nie udowodniła by przysługiwało jej dochodzone względem pozwanego roszczenie.

Zarzuciła również błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie przepisów prawa – Ustawy o ochronie niektórych praw konsumenckich.

W konkluzji skarżąca wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie Sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli nie przeprowadzono postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w wyniku prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które to ustalenia Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne, jak również w następstwie bezbłędnie zastosowanych przepisów prawa materialnego.

Na wstępie koniecznym jest odniesienie się do zarzutów naruszenia przepisów postępowania, gdyż wnioski w tym zakresie z istoty swej determinują rozważania co do pozostałych zarzutów apelacyjnych, bowiem jedynie nieobarczone błędem ustalenia faktyczne, będące wynikiem należyście przeprowadzonego postępowania, mogą być podstawą oceny prawidłowości kwestionowanego rozstrzygnięcia w kontekście twierdzeń o naruszeniu przepisów prawa materialnego.

Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie nie naruszył zasady zawartej w art. 233 § 1 k.p.c., który nakazuje, aby sąd oceniał wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd Rejonowy wydając wyrok wziął pod uwagę zebrane dowody i przeanalizował je, wskazując, jakie okoliczności uznał za udowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach, oraz dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Zdaniem Sądu Okręgowego ze zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, ocena Sądu I instancji nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać. Należy podkreślić, iż tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona.

Należało zatem uznać, że powódka nie wykazała, ażeby Sąd Rejonowy przekroczył wyznaczone w treści art. 233 § 1 k.p.c. ramy swobodnej oceny dowodów.

Sąd I instancji w prawidłowy sposób ocenił zebrany w sprawie materiał i zasadnie uznał, że nie daje on podstaw do przyjęcia, iż roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika wbrew twierdzeniom powódki zawartym w pozwie i skardze apelacyjnej, iż nabyła ona od pozwanego wyciskarkę taką jak została przez nią zamówiona, której oferta sprzedaży widniała na stronie internetowej pozwanego.

W takiej sytuacji należy podzielić zdanie Sądu Rejonowego, iż z uwagi na poczynione ustalenia faktyczne nie mogą mieć zastosowania uregulowania wynikające z art. 15 ustawy z dnia 2 marca 2000 roku o ochronie niektórych praw konsumentów (Dz. U. z 2012 r. poz.1225)

Mając na uwadze powyższe, a także fakt, że w postępowaniu apelacyjnym nie ujawniono okoliczności, które Sąd drugiej instancji winien wziąć pod uwagę z urzędu, apelacja podlegała oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c.